

kræves økonomisk sikkerhedsstillelse for i forbindelse med visumansøgning, og hvilke referencepersoner der ikke skal stille økonomisk sikkerhed.

SF tager desuden afstand fra den ændring af praksis for forlængelse af retten til ophold her i landet, der er lagt op til i lovforslagets bemærkninger under pkt. 2.5. Efter SF's opfattelse bør der være videre adgang til forlængelse af visum.

Et *andet mindretal* i udvalget (RV) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.

Det Radikale Venstre finder det positivt, at det bliver muligt for flere mennesker at få besøgsvisum til Danmark. Under førstebehandlingen påpegede vi imidlertid en række problemstillinger, som ikke var fuldt belyst ved betænkningssafgivelsen. Det drejer sig blandt andet om, hvorvidt asylansøgere kan komme i en situation, hvor de reelt betaler for at få asyl. Ligeledes er vi usikre på, hvad de nye regler for forlængelse af visum reelt indebærer for f.eks. ægtefæller, som ikke har mulighed for at bo sammen her i landet. Disse spørgsmål ønsker vi afklaret inden endelig stillingtagen til lovforslaget. Vi ønsker derfor at få lovforslaget tilbage i udvalget efter andenbehandlingen til fornyet udvalgsbehandling med henblik på afgivelse af en tillægsbetænkning.

Et *tredje mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslisten kan ikke støtte lovforslaget. Det vil, som Dansk Folkeparti fuldstændig korrekt sagde det under førstebehandlingen, medføre en stramning på et område, som efter vores opfattelse skrider på en lempelse. Den holdning, som ligger bag dette lovforslag, er vi naturligvis imod, og vi finder ikke, at regeringen reelt åbner for en lempelse, selv om det er hvad den siger den gør.

Enhedslisten har tidligere i dette folketingsår stillet forslag om, at der indføres et retskrav på besøgsvisum, fordi der efterhånden er så mange tilfælde af urimelige afslag på visum til familimedlemmer og andre, som ønsker at komme på et kort besøg her i landet (jf. beslutningsforslag nr. B 35). Hensigten med forslaget var at skære igennem alle disse menneskers problemer og skabe en klar og gennemskuelig retstilstand for alle, både gæster og værter. Folketingets flertal ville desværre ikke være med til denne afklaring, men det er jo meget karakteristisk for den politi-

ske korrekthed, som præger dette område. Det er selvfølgelig ærgerligt, og de tusindvis af mennesker, som hvert år rammes af den aktuelle stramme visumpolitik, ved nu, hvor de skal rette deres vrede og frustration hen.

Vores modstand mod disse stramninger bygger konkret på flere forhold, hvoraf tre skal anføres her. Indførelsen af, at der skal stilles en økonomisk garanti for at få besøg fra visse lande, vil i praksis betyde, at det for mindrebemidlede vil blive vanskeligere at få besøg. Ganske vist skriver ministeren i lovforslagets bemærkninger, at det ikke er 50.000 kontante kroner, der skal lægges på bordet, men at beløbet skal stilles som en garanti. Hvis man imidlertid er arbejdsløs eller har et almindeligt job til en ganske jævn løn for slet ikke at tale om, at man er blandt de mennesker, som regeringen har sendt ned på starthjælpens kummerlige niveau, vil det være vanskeligt at stille en sådan garanti.

For det andet går vi imod forslaget, fordi man med garantikravet skaber en tvangsmæssig situation mellem vært og gæst. Hvis en visumgæst søger asyl, f.eks. fordi der er sket noget i hjemlandet efter udrejsen, kan det føre til, at garantibeløbet skal betales til staten af værten. Hvordan tror man, det vil stille en oprigtigt bekymret person, som frygter at rejse tilbage til mulig forfølgelse, at vide, at hans værter, som har været så venlige at stille en garanti, pludselig bliver plukket af staten for 50.000 kr.? Det er klart, at det vil de fleste have det utrolig dårligt med.

For det tredje går vi imod forslaget, fordi det kan vanskeliggøre muligheden for at søge asyl ad legal vej. Det er jo sådan, at mange af de regler, der er lavet, især i EU, reelt kommer til at gavne menneskesmuglerne, fordi det ikke er muligt at komme til Fort Europa uden at betjene sig af deres smugling. En af de få tilbageværende mulighederne har været at få et besøgsvisum og så søge asyl, når man var her. Det bliver gjort vanskeligere med dette lovforslag og vil kun være til gavn for menneskesmuglerne. Virkeligheden er jo, at hvis man ikke har et visum, så vil der for mange af de folk, vi taler om, slet ikke være mulighed for at komme ind i landet og dermed i sikkerhed for forfølgelse.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at kom-